

избави отъ смъртъ, и послушанъ бы о зарари
8 ди благоговѣнство-то си, "Ако и Сынъ
9 което пострада, И като ся усовършен-
10 ствува, станъ причинителъ на вѣчно спа-
11 сение на всички що му сѣ послушани; На-
12 реченъ отъ Бога първосвященникъ то по
13 чинъ-тъ Мелхиседекъвъ. За когото имама
14 да кажемъ много, и мѣжны за истълкува-
15 ние; защото станяхте о мръзливи въ слу-
16 шаніе. Понеже като бѣхте длѣжни споредъ
17 врѣме-то и учители да станете, вы пакъ
18 имате нуждъ да вы учи нѣкой о първы-тъ
19 начала на словеса-та Божіи; и стигнахте
20 да имате нуждъ за мѣтко, а не за твър-
21 дж хранъ. Защото всякой който ся храни
22 сѣ мѣтко неекусенъ е въ слово-то на
23 правдъ-тъ; понеже е младенецъ. А твър-
24 да-та храна е за совършенны-тъ, които по
25 навикновеіе имать чувства-та си обуче-
26 ны да распознавать добро-то и зло-то.

ГЛАВА 6.

1 Поради това да оставимъ начално-то
2 учение Христово и да ся водимъ къмъ
3 совършенство-то, безъ да полагама пакъ
4 основъ на покаяніе отъ мъртвы дѣла, и
5 вѣржъ въ Бога, о Учение-то за кръщенія-та,
6 и за възлаганіе-то на рѣцѣ, о за въскресе-
7 ніе-то на мъртвы-тъ, и за вѣчный-тъ сѣдъ.
8 И това ще сторимъ, ако Богъ допусне.
9 Защото тѣзи които сѣднѣжъ сѣ ся про-
10 свѣтили и вкусили сѣ отъ небесный-тъ
11 даръ, и сѣ станѣли участници на Святаго
12 Духа, И които сѣ вкусили отъ добро-то
13 слово Божіе, и отъ силы-тъ на бѣдѣщій-
14 гѣ вѣкъ, И сѣ отпаднахли, о невъзможно
15 е да ся обновятъ пакъ съ покаяніе, поне-
16 же расивнѣвать вторий пътъ въ себе си
17 Сына Божія, и ошорязвать го. Защото
18 земля-та, която е пила дѣждъ-тъ що на-
19 често на неѣ, и която ражда трѣвѣжъ по-
20 лезнѣ на тѣзи за които ся и обработка,
21 о пріима благословеніе отъ Бога; о А ко-
22 ято прорастява тѣрніе и репей, непотрѣбна е
23 и близу до проклѣтіе, на който сетнина-
24 та е изгоряваніе. А заради васъ, възлю-
25 бленни, ако и да говоримъ така, надѣемъ
26 ся за нѣщо по добро и което принадлежи
27 на спасеніе. "Защото Богъ не е непра-
28 веденъ, че да забрави о ваше-то дѣло, и
29 трудъ-тъ на любовь-тъ койкто показате

къмъ негово-то име, като послужихте и
11 служите на святии-тъ. И желаемъ всякой
12 отъ васъ да показува исто-то прилѣжа-
13 ніе за пълно увѣреніе на надеждѣ-тъ
14 до край. Да не бivate длѣзни, но подра-
15 жатели на тѣзи които чрѣвъ вѣржъ и дѣл-
16 готвѣніе наследувать обѣщанія-та. За-
17 щото Богъ като даваше обѣщаніе Авраа-
18 му, понеже нѣмаше никого по голѣмъ
19 отъ себе си въ когото да ся закълне, "за-
20 клѣ ся въ себе си, И каза: "Наистинѣ,
21 сѣ благословеніе ще тя благословѣхъ, и сѣ
22 умножаваніе ще тя умножѣ;" И така сѣ
23 длѣготвѣніе-то, получи обѣщаніе-то. За-
24 щото человекѣ-тъ ся клѣнѣтъ въ по го-
25 лѣмый-тъ отъ тѣхъ, и клѣтва-та за утвѣр-
26 жденіе бива свѣршваніе на всяко проти-
27 ворѣчіе между тѣхъ; Въ което Богъ като
28 ищѣше да покаже повече непѣрѣложно-то
29 свое намѣреніе къмъ наследниці-тъ на
30 обѣщаніе-то, употрѣби срѣдство клѣтвѣ-
31 тѣ, Така щото чрѣвъ двѣ непѣрѣложны
32 нѣща, въ които не е възможно да сѣлже
33 Богъ, да имама твърдо утѣшеніе, нѣи,
34 които смы прибѣгнахли да ся хванемъ за
35 прѣдлежашѣ-тъ надеждѣ; Койкто има-
36 мы както якоръ на душѣ-тъ безопасенъ
37 и твърдъ, и който възлѣзува въ най вѣ-
38 трѣшно-то на завѣжѣ-тъ; о Дѣто Іисусъ
39 възлѣ за насъ прѣдтеча, като станъ пър-
40 восвященникъ во вѣки по чинъ-тъ Мел-
41 хиседекъвъ.

ГЛАВА 7.

1 Защото тойзи Мелхиседекъ, царъ Са-
2 лимекскій, священникъ на Бога Вышняго,
3 който срѣщѣхъ Авраама, когато ся вра-
4 щаше отъ поразяваніе-то на царіе-тъ, и
5 го благослови; Комуто Авраамъ отдѣли
6 десетѣкъ отъ всичкы-тъ обиръ; той който
7 първо ся тѣлкува даръ на правдѣ-тъ, а
8 послѣ и царъ Салимекскій, сирѣчь царъ на
9 миръ; Безъ бащѣ, безъ майкѣ, безъ ро-
10 дословіе; и нѣма нито начало на дни, нито
11 край на животъ, но уподобенъ на Сына
12 Божія, прѣбѣжда вынѣжы свѣщенникъ. А
13 помотрѣте койкто великъ бѣ той, комуто
14 патриархъ Авраамъ даде и десетѣкъ отъ
15 обирѣ-тъ. И които отъ Левіевы-тъ сыно-
16 вѣдъ по закону да зематъ десетѣкъ отъ
17 народъ-тъ, сирѣчь отъ братія-та си, ако

о Мат. 26; 37. Мар. 14; 33.
Лук. 22; 43. Иоан. 12; 27.
п Гл. 3; 6.
р Фил. 2; 8.
с Гл. 2; 10. 11; 40.
т Ст. 6. Гл. 6; 20.
у Иоан. 16; 12. 2 Петр. 3; 16.
ф Мат. 13; 15.
а Гл. 6; 1.
и 1 Кор. 3; 1, 2, 3.
к 1 Кор. 13; 11. 14; 20. Евес.
4; 14. 1 Петр. 2; 2.
м Иса. 7; 15. 1 Кор. 2; 14, 15.

—
а Фил. 3; 12, 13, 14. Гл. 5; 12.
б Гл. 9; 14.
в Дѣян. 19; 4, 5.
г Дѣян. 8; 14 дз 17. 19; 6.
д Дѣян. 17; 31, 32.
е Дѣян. 24; 25. Рим. 2; 16.
ж Дѣян. 18; 21. 1 Кор. 4; 19.
з Мат. 12; 31, 32. Гл. 10; 26. 2.
Иер. 2; 20, 21. 1 Иоан. 5; 16.
и Гл. 10; 32.
і Иоан. 4; 10. 6; 32. Евес. 2; 8.
к Гал. 3; 2, 5. Гл. 2; 4.

л Гл. 2; 5.
м Гл. 10; 29.
н Иса. 65; 10.
о Иса. 5; 6.
п Приг. 14; 31. Мат. 10; 42.
25; 40. Иоан. 13; 20.
р Рим. 3; 4. 2 Сол. 1; 6, 7.
с 1 Сол. 1; 3.
т Рим. 15; 25. 2 Кор. 8; 4.
9; 1, 12. 2 Тим. 1; 18.
у Гл. 3; 6, 14.
ф Кол. 2; 2.
х Гл. 10; 36.

и Быт. 22; 16, 17. Псал. 105;
9. Лук. 1; 73.
к Иса. 22; 11.
л Гл. 14; 9.
м Рим. 11; 29.
н Гл. 12; 1.
о Лев. 16; 15. Гл. 9; 7.
п Гл. 4; 14. 6; 1. 9. 24.
л Гл. 3; 1. 5; 6, 10. 7; 17.
—
а Быт. 14; 18 и дрг.
б Быт. 14; 20.
в Числ. 18; 21, 26.